

ΚΡΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΟΡΧΗΣΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Ανοιχτό Στούντιο

Ιούλιος '09

Εκ της Διευθύνσεως

Αγαπητοί φίλοι,

Σας καλωσορίζουμε στην πρώτη παρουσίαση του *Ανοιχτού Στούντιο* εκτός σχολής. Φέτος, τα επαγγελματικά τμήματα της Κρατικής Σχολής Ορχηστικής Τέχνης παρουσιάζουν τη δουλειά τους στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ Χορού της Αθήνας, θέλοντας να μοιραστούν με εσάς ένα κομμάτι από την εμπειρία που αποκτούν καθημερινά στη σχολή. Το *Ανοιχτό Στούντιο* είναι μια παράσταση εκπαιδευτικού χαρακτήρα που σας προσκαλεί να ρίξετε μια ματιά στον κόσμο μας.

Ο θεσμός του *Ανοιχτού Στούντιο* δεν είναι καινούργιος για την Κρατική Σχολή Ορχηστικής Τέχνης. Ανοιχτά Στούντιο όλων των προεπαγγελματικών και επαγγελματικών τμημάτων, πραγματοποιούμε στο χώρο μας, εδώ και 4 χρόνια. Στόχος είναι να δώσουμε την ευκαιρία σε περισσότερο κόσμο να αποκτήσει μια εκ των έσω επαφή με τη δουλειά μας.

Η αποψινή βραδιά περιλαμβάνει επιλεγμένες χορογραφίες τελειόφοιτων και απόφοιτων σπουδαστών μας, demos τεχνικών σύγχρονου χορού και ένα δυνατό κομμάτι ρεπερτορίου Graham. Ασφαλώς, ειδικό βάρος για εμάς, έχουν οι πρωτότυπες δημιουργίες των παιδιών, καθώς αυτές αποτελούν τον καρπό της δουλειάς που έχει γίνει στο μάθημα της χορογραφίας και καθρεφτίζουν τη διαδικασία μελέτης και έρευνας που προωθούμε.

Στην Κρατική Σχολή Ορχηστικής Τέχνης, βρισκόμαστε σε εξέλιξη, με σεβασμό στα όσα προηγήθηκαν και δίψα για όσα συμβαίνουν ή ακολουθούν. Όπως κάθε σχολείο, έτσι κι ένα «σχολείο αισθητικής και καλλιτεχνικής εκπαίδευσης» είναι χρήσιμο να αλλάζει, να κινείται, να αναζητά. Οφείλει εκτός από γνώση να παρέχει και μέθοδο – μέθοδο δημιουργικής σκέψης και καλλιτεχνικής ηθικής. Τα παιδιά εμπιστεύονται την εκπαίδευσή τους σε εμάς. Το να έχουμε όλη την προσοχή μας στραμμένη πάνω τους και να προχωρούμε μαζί τους δεν είναι καθήκον. Είναι επένδυση.

Παυλίνα Βερέμη

Διευθύντρια Κρατικής Σχολής Ορχηστικής Τέχνης

Για την Κρατική Σχολή

Η Κούλα Πράτσικα ιδρύει την πρώτη Επαγγελματική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης στην Ελλάδα, το 1937. Το 1973, την παραχωρεί στο ελληνικό κράτος και έτσι, γεννιέται η Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης (ΚΣΟΤ), για την εξέλιξη της οποίας στις μέρες μας, η εμπνεύστριά της θα ένιωθε σίγουρα περήφανη. Σήμερα, από τις τάξεις της ΚΣΟΤ προέρχεται το μεγαλύτερο κομμάτι των επαγγελματιών που στελεχώνουν το σύγχρονο χορό στην Ελλάδα.

Μέσα από ένα πνεύμα συνεχούς ανανέωσης, η ΚΣΟΤ ακολουθεί μια σταθερά ανοδική πορεία, αποτελώντας ένα υποδειγματικό εκπαιδευτικό ίδρυμα κι ένα κέντρο τεχνών με διεθνή ακτινοβολία και αξιοπιστία. Χάρη στο προφίλ της Σχολής, οι σπουδαστές της ενημερώνονται για τα σύγχρονα ρεύματα, ενώ επιπλέον, έχουν την ευκαιρία να συνεργάζονται με σημαντικούς δημιουργούς από όλο τον κόσμο, είτε μέσα στην τάξη, είτε πάνω στη σκηνή.

Με ένα ανανεωμένο πρόγραμμα σπουδών, το πρόγραμμα ανταλλαγής φοιτητών σε συνεργασία με ξένες ανώτατες σχολές, το θεσμό *Ανοιχτό Στούντιο*, αλλά και επαγγελματικές παραστάσεις για το ευρύ κοινό, με όχημα την *Hellenic Dance Company*, η ΚΣΟΤ χτίζει το αύριο του ελληνικού χορού.

Η Σχολή μας είναι μια ανοιχτή κοινωνία. Το όραμά μας είναι μια εκπαίδευση όχι στατική, αλλά δυναμική, που διδάσκει στους νέους καλλιτέχνες του χορού πώς να αντιλαμβάνονται καθετί νέο με την ταχύτητα που απαιτεί η εποχή μας. Μέσα από την πειθαρχία και τη σκληρή δουλειά στην ΚΣΟΤ απελευθερώνουμε τη δημιουργικότητα· μέσα σ' ένα κλίμα ενθουσιασμού, συνεργασίας και ενεργού διεθνούς διαλόγου υπηρετούμε τη διαρκή ανανέωση.

οι εργασίες

Ημέρα Εργασίας, Αντώνης Βαής

Στο κομμάτι του, *Ημέρα Εργασίας*, ο Αντώνης Βαής επιδιώκει να διατυπώσει την αντιπάθεια του απέναντι στο σύγχρονο εργασιακό κατεστημένο. Σε ένα γραφείο, ιερό μιας καθημερινότητας στην οποία βασιλεύει η αλλοτρίωση και η άνευ όρων παράδοση σε ένα τυπικό, ένας άνδρας και τρεις γυναίκες αναπτύσσουν έναν παράξενο «διάλογο» που μοιάζει με αναμέτρηση. Επιθυμώντας να επικοινωνήσει έναν προσωπικό προβληματισμό για κάτι που, όπως όλους, τον αφορά και ίσως τον φοβίζει, ο Βαής ενορχηστρώνει μια σκηνική δράση για τα παιχνίδια εξουσίας και τις ευαίσθητες ισορροπίες που αναπτύσσουν τέσσερις χαρακτήρες-γρανάζια του ίδιου συστήματος. Σύμφωνα με τον ίδιο, «Ο βιοπορισμός μοιάζει δευτερεύουσα ανάγκη όταν κάθε μέρα καλείσαι να επαναλάβεις την προηγούμενη με ακόμα μεγαλύτερη ένταση και επιτυχία. Ο νέος άνθρωπος, τρωτός και ευάλωτος, μα ταυτόχρονα αποδοτικός και σχιζοφρενής, αποτελεί πiónι στην κοινωνία του γραφειοκρατικού απολυταρχισμού».

Ανίμα, Μιχάλης Θεοφάνους

Η *ανίμα*, που κατά μία έννοια είναι η δύναμη που εκφράζει τα εσωτερικά χαρακτηριστικά της αντρικής προσωπικότητας και αντανακλά, σύμφωνα με τον Carl Jung, το γυναικείο στοιχείο που κάθε άνδρας φέρει στο ασυνείδητο του με τη μορφή ενός αρχετύπου, βρίσκεται στην πηγή της έμπνευσης του Μιχάλη Θεοφάνους. Άξονας που μπορεί εξίσου να εξισορροπήσει και να ολοκληρώσει την προσωπικότητα του άνδρα ή να την κλονίσει ανεπανόρθωτα και να την οδηγήσει σε ψυχολογικό μαρασμό, η *ανίμα* του καθενός προσδιορίζεται κατά κανόνα από τη μητέρα. Παίρνοντας αφορμή από όλα τα παραπάνω, ο νεαρός δημιουργός οργανώνει και θέτει σε λειτουργία ένα σύστημα από απεικονίσεις των στοιχείων που συνθέτουν τη θεωρία του Ελβετού ψυχιάτρου και διανοητή. Σε τρεις περιοχές δράσης, με τη σχηματική και αποσπασματική αφήγηση του, το κομμάτι *Ανίμα* ακολουθεί την ιστορία ενός άντρα, που μπορεί να είναι η ιστορία του ενός ή η ιστορία όλων. Με αυτήν, ο Θεοφάνους επιχειρεί να παραδώσει ένα σχόλιο για τον ανδρικό ψυχισμό μέσα από το οποίο μοιάζει να αναρωτιέται: γίνεται τελικά κανείς να συνυπάρξει με το θηλυκό στοιχείο που κατοικεί εντός του; Να αναγνωρίσει και να αποδεχτεί την ύπαρξή του ή έστω να συμβιβαστεί με αυτήν, ώστε να ισορροπήσει με επιτυχία στο τεντωμένο σκοινί της ζωής του;

Ξύλινη Σιωπή, Αύρα Κάββουρα

«Πολλές φορές, ενώ θέλουμε να κάνουμε ένα μεγάλο βήμα, τελικά μένουμε στο ίδιο σημείο, εκεί που αισθανόμαστε σίγουροι. Πάντα θέλουμε να πούμε το μεγάλο "ναι", αλλά για κάποιο λόγο δεν το κάνουμε.»

Αφοσιωμένη στην κινητική πράξη που θα υπηρετεί αυστηρά μια χορευτική αισθητική αλλά και θα μεταδίδει ένα μήνυμα, η Αύρα Κάββουρα είναι φανερό ότι θέλει να εκφράσει τη σκέψη της απλά για κάτι που την αφορά προσωπικά. Στην *Ξύλινη Σιωπή* ένα αντικείμενο καθημερινής χρήσης αποκτά χαρακτήρα συμβόλου και αναπτύσσει μια έντονα οργανική όσο και νοηματική σχέση με τους ερμηνευτές. Η καρέκλα φέρει στο κομμάτι την έννοια της θέσης, την κατάσταση της στασιμότητας και την ανθρώπινη ανάγκη για ασφάλεια, που συχνά αναστέλλει τις προσπάθειες ή τα θέλω μας. Η Κάββουρα οδηγεί τους χορευτές σε μια σωματική σχέση με το σκηνικό εμπόδιο και μια πνευματική με το αντικείμενο-σύμβολο. Με αυτό τον τρόπο ενώνει δύο δυνάμεις προς μία κατεύθυνση: ένα καθαρά χορευτικό κομμάτι για τρία κορίτσια και έξι καρέκλες, το οποίο πραγματεύεται το ζήτημα των ορίων που άλλοι ξεπερνούν κι άλλοι όχι.

Meat Point, Γιούλη Ιωαννίδου

Στο κομμάτι της, *Meat Point*, η Γιούλη Ιωαννίδου μπαίνει στην περιπέτεια της προσωπικής διατύπωσης, αποφασισμένη να παραδώσει μία δράση χωρίς γραμμική αφήγηση. Υιοθετώντας μία στάση που θέλει το πρόσωπο, εκφραστή συναισθημάτων και σκέψεων, αποφασίζει να το καλύψει· το διαχωρίζει από το σώμα, ώστε το τελευταίο να πάρει το δικό του ξέχωρο δρόμο πάνω στη σκηνή. Έτσι, καταρρίπτει το σημείο ταύτισης του θεατή, δίνοντας έμφαση στο

οι εργασιές

σώμα, το οποίο αντιλαμβάνεται απλά ως φορέα κίνησης· ένα κομμάτι κρέας, χωρίς πρόθεση στο χώρο και στο χρόνο, χωρίς σχέση με τα άλλα σώματα, χωρίς ψυχή. Ένα σώμα παράλογο, που χειρονομεί, πέφτει και σηκώνεται για να ξαναπέσει, παιδεύει και παιδεύεται, κυριαρχεί ή κυριαρχείται από το άλλο σώμα. Μέσα από μια πορεία τέτοιων αλληπάλληλων στιγμών, η Ιωαννίδου χτίζει ένα μήνυμα για τη βία, τον πόλεμο κάθε είδους και την κατάχρηση εξουσίας. Όλα τους, πράξεις που αναπνεουν σε έναν κόσμο που συχνά μένει στην εικόνα, ξεχνώντας το περιεχόμενο. Τον κόσμο του «ανθρώπου δίχως πρόσωπο». Τον κόσμο μας.

Alles gut, Βαλασία Συμεωνίδου

Πάνω και πίσω από την σκηνή, ως ερμηνεύτρια και δημιουργός αντίστοιχα, η Βαλασία Συμεωνίδου στο κομμάτι της *Alles Gut* (όλα καλά), οδηγεί το βλέμμα μας προς αποφασισμένες κατευθύνσεις. Με αφορμή τα γραπτά του Franz Kafka και τα κόμικ του Peter Kuper, υφαίνει μια έντονα αφηγηματική δράση γεμάτη από σύμβολα και περιστάσεις. Στο φως του προβολέα της, ένα απλό τραπέζι γίνεται κατά περίπτωση το κέντρο λήψης αποφάσεων, το βάθρο ή ο βωμός. Ένα μικρό σύνολο ανθρώπων συσκέπτεται. Ένα πλάσμα που θα μπορούσε να είναι ο Γκρέγκορ Σάμσα της «Μεταμόρφωσης» πασχίζει να υπάρξει. Οι άνθρωποι όμως, είναι σχεδιασμένοι να συσπειρώνονται για να αποκτήσουν δύναμη κι όχι πάντα με καλό σκοπό. Συχνά περιθωριοποιούν το διαφορετικό, το ταλαιπωρούν, το τιμωρούν επειδή διαφέρει. Στο όνομα της τάξης, η εξομοίωση στάθηκε πάντα σύμμαχος του φασισμού. Λογικό. Μόνο έτσι, μπορούσαν να πάνε... «όλα καλά».

All About Bananas, Γιώργος Ανδρουλάκης

Καθημερινές ιστορίες οικογενειακής τρέλας διαμορφώνουν το υλικό της έμπνευσης στο κομμάτι, *All About Bananas* του Γιώργου Ανδρουλάκη. Σε αυτό, ο νεαρός δημιουργός και οι συνεργάτες του διαλέγουν να μιλήσουν κάνοντας χρήση διαφορετικών μέσων (ζωντανή μουσική, χορός, θέατρο), τα οποία θέτουν στην υπηρεσία της δουλειάς για την καθαρή μετάδοση της χορογραφικής σκέψης. Ξεκινώντας να παρατηρεί από απόσταση στιγμές που συμβαίνουν «σε στενό οικογενειακό κύκλο», ο Ανδρουλάκης κοιτάζει κι αντιλαμβάνεται πόσο ανάλογες συνθήκες επικρατούν και έξω από τον κύκλο αυτόν, στους μικρούς κόσμους που κλείνουν πίσω τους οι πόρτες των άλλων. Έτσι, πολλές μικρές ιστορίες διαπλέκονται σε μία, για να ολοκληρώσουν από κοινού ένα ιδιόμορφο οικογενειακό πορτραίτο, το οποίο απαρτίζουν χαρακτήρες με συμπεριφορές που θα επαναλαμβάνονται αδιάκοπα. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει: «χαμένοι ο καθένας στο δικό του μικρόκοσμο και το δικό του συναισθηματικό παραλήρημα, ενήλικες και νήπια την ίδια στιγμή, χαμένοι ανάμεσα στο "είμαι" και το "πρέπει να είμαι", διαφορετικά μοντέλα ανθρώπων, στην ίδια όμως κατάσταση, πραγματεύονται τις οικογενειακές τους σχέσεις».

Anima, Μιχάλης Θεοφάνους

Η anima, που κατά μία έννοια είναι η δύναμη που εκφράζει τα εσωτερικά χαρακτηριστικά της αντρικής προσωπικότητας και αντανakλά, σύμφωνα με τον Carl Jung, το γυναικείο στοιχείο που κάθε άνδρας φέρει στο ασυνείδητο του με τη μορφή ενός αρχετύπου, βρίσκεται στην πηγή της έμπνευσης του Μιχάλη Θεοφάνους. Άξονας που μπορεί εξίσου να εξισορροπήσει και να ολοκληρώσει την προσωπικότητα του άνδρα ή να την κλονίσει ανεπανόρθωτα και να την οδηγήσει σε ψυχολογικό μαρασμό, η anima του καθενός προσδιορίζεται κατά κανόνα από τη μητέρα. Παίρνοντας αφορμή από όλα τα παραπάνω, ο νεαρός δημιουργός οργανώνει και θέτει σε λειτουργία ένα σύστημα από απεικονίσεις των στοιχείων που συνθέτουν τη θεωρία του Ελβετού ψυχιάτρου και διανοητή. Σε τρεις περιοχές δράσης, με τη σχηματική και αποσπασματική αφήγηση του, το κομμάτι *Anima* ακολουθεί την ιστορία ενός άντρα, που μπορεί να είναι η ιστορία του ενός ή η ιστορία όλων. Με αυτήν, ο Θεοφάνους επιχειρεί να παραδώσει ένα σχόλιο για τον ανδρικό ψυχισμό μέσα από το οποίο μοιάζει να αναρωτιέται: γίνεται τελικά κανείς να συνυπάρξει με το θηλυκό στοιχείο που κατοικεί εντός του; Να αναγνωρίσει και να αποδεχτεί την ύπαρξή του ή έστω να συμβιβαστεί με αυτήν, ώστε να ισορροπήσει με επιτυχία στο τεντωμένο σκοινί της ζωής του;

ΤΕΧΝΙΚΕΣ & ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ

Demo, Νίκος Καλογεράκης

Στο μάθημά του, με αφετηρία την τεχνική release, ο Νίκος Καλογεράκης, συστηματοποιεί την κίνηση βασισμένος στην πραγματικότητα ότι ο καθένας είναι διαφορετικός και έχει την ανάγκη να κινηθεί. Έτσι, κάνει χρήση του υλικού που κάθε χορευτής μεταφέρει σωματικά στη διαδικασία: η ιδιοσυγκρασία, ο χαρακτήρας, το μυαλό, η εμπειρία του αντανακλούν στην κίνησή του. Αυτή την αντανάκλαση ο Καλογεράκης επιδιώκει να την οργανώσει σε κώδικα – μια γλώσσα που αφενός μεταβάλλεται και αλλάζει, όπως κάθε γλώσσα, αφετέρου εκφράζεται αισθητηριακά και δε στοχεύει στην αναπαράσταση.

Βιωματικός στο πεδίο της αφορμής, στο Demo, ξεκινά από τη διαδικασία του μαθήματος του και δομεί μία κινητική δράση σε τρεις ενότητες, η οποία αναπτύσσεται μέσα από τη μουσική και τις ενέργειες των χορευτών και αποτελεί μια μελέτη στην κίνηση.

Partnering study case for three couples,
Jozef Fruček-Λίντα Καπετανέανν

Στο partnering, οι διάλογοι ανάμεσα στα σώματα, αναπτύσσονται μέσα από έννοιες όπως βάρος, χρόνος, εμπιστοσύνη, συμπληρωματικότητα. Γρήγορα, όχι όμως βιαστικά, έντονα αλλά χωρίς υπερβολές, το ρυθμό εδώ, δίνει η ενέργεια που κυκλοφορεί απρόσκοπτα και προκύπτει μέσα από στιγμές κατά τις οποίες τα σώματα σχετίζονται, αισθάνονται και αντιδρούν. Για τον Jozef Frucek και τη Λίντα Καπετανέα το partnering είναι η διαδικασία για να κατανοήσει κανείς τις κινητικές του συνήθειες μέσα από την διάδρασή του με τον άλλον, να «αδειάσει» και να ακούσει.

Στο Partnering Study Case for Three Couples, που αποτελεί ένα απόσπασμα της δουλειάς που γίνεται στην τάξη, ο θεατής παρακολουθεί αυτό που ακριβώς δηλώνει ο τίτλος: μια σπουδή για τρία ζευγάρια που αφήνονται στον «κίνδυνο» της επαφής.

Martha Graham, The Rite of Spring (1984)

Το 1930 η Martha Graham αναλαμβάνει να ερμηνεύσει το ρόλο της Επίλεκτης, στην πρώτη παρουσίαση της *Ιεροτελεστίας της Άνοιξης*, στις ΗΠΑ. Ο χορογράφος Léonide Massine αρνείται να τη χορογραφήσει, αλλά ο Διευθυντής της Ορχήστρας της Φιλαδέλφεια, Leopold Stokowski επιμένει. Έτσι, η Graham φτάνει τελικά στην πρεμιέρα, έχοντας ωστόσο, χρειαστεί να χορογραφήσει μόνη, για τον εαυτό της, έναν από τους δυσκολότερους ρόλους της.

Το 1984, σε ηλικία 90 ετών, η δημιουργός επιστρέφει στο αριστούργημα του Igor Stravinsky για να παραδώσει στο κοινό τη δική της πλήρη εκδοχή και να κερδίσει εκ νέου ένα στοίχημα ήδη κερδισμένο, πενήντατέσσερα χρόνια πριν. Το *The Rite of Spring* της Αμερικανίδας χορογράφου είναι ίσως το εμβληματικό έργο της ωριμότητας της.

4 Παράδειση

Feral [trailer]

Μέρος Α

Concept, Installation, Μουσική: Lucas Tsolakian

Χορογραφία: Μυρτώ Γράψα

Κοστούμια: Μαρία Νικολοπούλου Αποστόλου

Σχεδιασμός φωτισμών: Θωμάς Οικονομάκος

Χορεύουν: Ιωάννα Αποστόλου, Μυρτώ Γράψα, Tadeu Liesenfeld, Κατερίνα Λιόντου, Μαρία Φουντούλη

Δεμο

Χορογραφία: Νίκος Καλογεράκης

Μουσική: Cocorosie, Nick Cave, Les Yeux Noirs

Ενδυματολογική επιμέλεια: Χρήστος Δεληδήμος

Sound Design: Στέλιος Καμμίσης

-Ευχαριστούμε το Λάκη Γαβαλά για την ευγενική χορηγία των ενδυμάτων-

Χορεύουν: Αντώνης Βαής, Κατερίνα Κοκλιώτη, Κατερίνα Ανδρέου, Νάρντι Αζιζάι, Γιάννης Παπακαμμένος, Διογένης Σκαλτσάς, Pierre Magendie, Κωνσταντίνα Τσίβου, Μαρία Μπρέγιαννη, Γιάννης Μίχος, Αντώνης Στρούζας, Μιχάλης Θεοφάνους, Γιώργος Ανδρουλάκης

Ημέρα Εργασίας

Χορογραφία: Αντώνης Βαής

Μουσική: Portishead

Χορεύουν: Μιχάλης Θεοφάνους, Γιούλη Ιωαννίδου, Αύρα-Άννα Κάββουρα, Βαλασία Συμεωνίδου

Ανίμα

Σύλληψη/Χορογραφία: Μιχάλης Θεοφάνους

Μουσική: Ninja Tune, Pan Sonic, Μίκης Θεοδωράκης, Sigur Rós

Κοστούμια: Μιχάλης Θεοφάνους – Δέσποινα Μακαρούνη

Χορεύουν: Άννα Αθανασίου, Αντώνης Βαής, Γιούλη Ιωαννίδου, Αύρα-Άννα Κάββουρα, Κατερίνα Κοκλιώτη, Χριστίνα Μπίτου, Αντωνία Πτωχίδου, Βαλασία Συμεωνίδου, Αγγελική Τρομπούκη

Τραγούδι: Αγγελική Τρομπούκη (απόσπασμα από νανούρισμα του Μ. Θεοδωράκη)

Partnering study case for three couples

Χορογραφία: Jozef Fruček – Λίντα Καπετανέα

Υπεύθυνη Προβών: Όλια Τορναρίτου

Χορεύουν: Κατερίνα Κοκλιώτη, Αντώνης Στρούζας, Διογένης Σκαλτσάς, Ελένη Αραπάκη, Κατερίνα Ανδρέου, Μιχάλης Θεοφάνους

Διάλειμμα

All About Bananas

Μέρος Β

Σύλληψη/Σκηνοθεσία: Γιώργος Ανδρουλάκης
Μουσική: Marlene Dietrich, Antony and the Johnsons, Max Raabe
Πιάνο: Κωνσταντίνα Τασσοπούλου
Τραγούδι: Μάριος Λαζάρου

Ερμηνεύουν: Γιώργος Ανδρουλάκης, Ειρήνη Μαργαρίτη, Θεοφάνης Παυλόπουλος

Ξύπνη Σιωπή

Χορογραφία: Αύρα-Άννα Κάββουρα
Μουσική: Astor Piazzolla

Χορεύουν: Βαλασία Συμεωνίδου, Βάσια Αναγνωστοπούλου, Φραντζέσκα Τσολάκη

Meat Point

Χορογραφία: Γιούλη Ιωαννίδου
Μουσική: Eric Serra

Χορεύουν: Κατερίνα Κοκλιώτη, Βαλασία Συμεωνίδου, Κατερίνα Ανδρέου

Alles aut

Χορογραφία: Βαλασία Συμεωνίδου
Μουσική: Νίκος Κυπουργός, Luciano Berio
Επιμέλεια Μουσικής: Δημήτρης Τσούκας
Σχεδιασμός φωτισμών/Σκηνικά: Βαλασία Συμεωνίδου

Χορεύουν: Αντώνης Βαής, Γιούλη Ιωαννίδου, Αύρα-Άννα Κάββουρα, Μιχάλης Θεοφάνους, Κατερίνα Ανδρέου, Ναταλί Μάνδηλα, Γιώργος Ανδρουλάκης

The Rite of Spring (1984) [Excerpt]

Χορογραφία: Martha Graham
Μουσική: Igor Stravinsky
Διδασκαλία ρεπερτορίου: Πένυ Διαμαντοπούλου
Κοστούμια: Halston
Σχεδιασμός Φωτισμού: Tom Skelton

Χορεύουν: Άννα Αθανασίου, Γιώργος Ανδρουλάκης, Φραντζέσκα Τσολάκη, Μιχάλης Θεοφάνους, Γιούλη Ιωαννίδου, Αύρα-Άννα Κάββουρα, Κατερίνα Κοκλιώτη, Αντωνία Πτωχίδου, Αντώνης Στρούζας, Βαλασία Συμεωνίδου, Αγγελική Τρομπούκη, Αντώνης Βαής, Νάρντι Αζιζάι, Γιάννης Παπακαμμένος, Διογένης Σκαλτσάς, Pierre Magendie

Καλλιτεχνική Διεύθυνση
Παυλίνα Βερέμπ

Υπεύθυνη Μαθήματος Χορογραφίας
Αθηνά Βάχλα

Καθηγήτρια Χορογραφίας
Μαρίζα Βινιεράτου

Υπεύθυνη Παραγωγής
Βίκυ Κολοβού

Εκτέλεση παραγωγής
PR04

Φωτισμοί
Δημήτρης Νασιάκος

Διεύθυνση Προβολής & Επικοινωνίας
Elisarte Cultural Marketing

Υπεύθυνη Concept έκδοσης-Συντονισμός ύλης
το κειμενογραφείο

Creative Director/Κείμενα
Νίκος Λεγάκης

Art Director
Αντώνης Σπορίδης

Φωτογραφίες
Έλενα Κανάκη

Παραγωγή – Εκτύπωση εντύπου
Βιβλιοσυνεργατική ΑΕ

Παραγωγή
Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης

χορηγοί

.LAK